

0073/2015

14.12.2015

SKRIFTLIG ERKLÆRING

jf. forretningsordenens artikel 136

om Karpaterregionen i EU

Tomasz Piotr Poręba (ECR), Miroslav Mikolášik (PPE), Victor Boștinaru (S&D), Edward Czesak (ECR), Ashley Fox (ECR), Ryszard Antoni Legutko (ECR), Andrew Lewer (ECR), Branislav Škripek (ECR), Evžen Tošenovský (ECR), Jana Žitňanská (ECR)

Frist: 14.3.2016

Skriftlig erklæring, jf. forretningsordenens artikel 136, om Karpaterregionen i EU¹

1. Karpaterne er den næst længste bjergkæde i Europa, et vigtigt geopolitisk område, der er rigt på kultur og biologisk mangfoldighed og er hjemsted for en enestående naturarv og exceptionelle miljøressourcer. Med udvidelsen af EU er Karpaterregionen blevet EU's østlige grænse og har fået øget strategisk betydning for stabiliteten i hele Unionen.
2. Karpaterregionen er imidlertid fortsat den svageste region i EU, for så vidt angår transportinfrastruktur og konkurrenceevne. Den kæmper med problemer som afvandring fra landet, omfattende migration som følge af manglende karrieremuligheder, afskovning, miljøforurening, overudnyttelse af naturressourcer og udviklingsmæssige skævheder.
3. Selv om Karpaterne opfylder kriterierne for makroregionale strategier, indgår regionen ikke i disse samarbejdsstrategier og er fortsat marginaliseret.
4. Regionen har et akut behov for transportinfrastruktur, miljøinvesteringer og støtte til iværksættervirksomhed, beskæftigelse, bæredygtig udvikling og turisme, hvis den skal kunne opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.
5. En makroregional strategi ville tilvejebringe en ægte merværdi og styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed.
6. Kommissionen opfordres derfor til at styrke sin indsats i Karpaterregionen med henblik på at etablere en makroregional strategi.
7. Denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne sendes til Rådet og Kommissionen.

---

¹ I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 136, stk. 4 og 5, offentliggør Parlamentet, når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på erklæringen, denne i protokollen med underskrivernes navne, og Parlamentet sender erklæringen til adressaterne, uden at denne dog er bindende for Parlamentet.